

[Lone Dybkjær]

men mener, det er afgørende vigtigt, at naturfredningsinteresser og andre interesser fortsat sikres.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Allerførst vil jeg sige, at man ved ikke rigtig, om man skal grine eller græde, når man når om til de sidste tre linjer i bemærkningerne og finder ud af, at det er to klagesager, der konkret har været, mens man i starten, hvor man læste mere intensivt, havde kunnet læse, at den opsættende virkning, klagerne har, kan være udgiftskrævende for ansøgerne og ofte vil kunne forhale en ønsket etablering unødigt. Der er altså kun de to klagesager i en periode på 2½ år at diske op med, og så vil jeg sige ligesom SFs ordfører, at så må der være nogle andre årsager til, at man synes, det er så væsentligt at ændre dette.

Jeg kan i hvert tilfælde se, at det kan have nogle ret vidtgående konsekvenser, at man fjerner denne ankeadgang, for det, der tales om, er godt nok eksisterende landbrugsbygninger, der kunne anvendes til noget andet, men sådan som reglerne ændres, betyder det vel også, at man rent faktisk fjerner klageadgangen inden for zonelovstilladelserne vedrørende nybyggeri, der ligger i et landzoneområde, hvorpå der er lavet en lokalplan. Er det ikke korrekt, hr. minister? Det synes jeg da er problematisk, specielt når man ser det i sammenhæng med, at lokalplanerne i landzone ofte er meget løse og meget upræcise. Ganske vist er de helt præcise i deres afgrænsning – grænsen går ved det og det skel – men selve indholdet i dem er generelt ikke særlig præcist. En anden ting er, at samtidig sidder vi og behandler forslag fra regeringen om ændring af kommuneplanloven, hvorved man for det første fjerner amtsrådenes og hovedstadsrådets tilsyn med, at lokalplanerne har en vis kvalitet, og for det andet laver nogle langt mere vidtgående regler for dispensation fra lokalplaner end dem, man har i øjeblikket. Det peger i retning af, at lokalplanerne bliver endnu mere udflydende end de stærkt udflydende lokalplaner, man har i landområderne i øjeblikket, og så lægger man i virkeligheden med dette op til, at kommunalbestyrelsen stilles fuldstændig frit med hensyn til, hvordan den vil handle inden for disse områder, og ikke en mors sjæl har mulighed for overhovedet at gøre noget. Jeg sy-

nes ikke, det er acceptabelt, at man får en sådan situation.

Ud over det vil jeg sige, at det forekommer temmelig inkonsekvent, at man ifølge det lovforslag, vi behandlede før, og ifølge det, vi behandlede i sidste uge om ændring af havmiljøloven, råstofloven osv., fik en udvidet klageadgang, og vi så her har et forslag, hvorefter man simpelt hen indskrænker klageadgangen. Jeg synes, det var mere fornuftigt at følge den linje, der ligger i de andre.

Så kan man diskutere, om det skal være naboklager, eller om det ikke var mere fornuftigt at sige, at her må de landsdækkende organisationer have en klageadgang, og man kan diskutere, om der er nogle specielle organisationer, der skal have klageadgang i denne sag ud over dem, vi i øvrigt har tillagt klageadgang i de andre miljøbeskyttelseslove. Jeg synes i hvert tilfælde, at det var en mere rimelig måde at gå frem på. Jeg synes også, det fremgår temmelig tydeligt af bemærkningerne til dette lovforslag, at det faktisk har været intentionerne, når man ser på de forskellige ændringer af by- og landzoneoven gennem tiden fra 1969 og til 1978-loven, hvor man i bemærkningerne talte om at udvide klageadgangen som compensation for, at fredningsplanudvalget blev nedlagt, og derfor ville det være mere indlysende i dag at udvide den og lave klagereglerne om.

Jeg synes ikke, det er noget ligegyldigt spørgsmål, for det handler i virkeligheden om, hvad vi vil med det åbne land og mulighederne for at beskytte det, og dér er jeg i hvert tilfælde stærkt bekymret. Jeg kan nemlig huske, at ministeren under behandlingen af forslaget om at ekspropriere det område i Allerød, hvor IBM nu har fået lov til at bygge, sagde – og nu må jeg citere frit fra hukkommelsen, men essensen er der: »Hvis en virksomhed gerne vil placere sig i Nordsjælland, skal der være plads til den«, og det var formuleret generelt. Det kunne lige så godt have været, at hvis en virksomhed gerne vil placere sig i et bestemt område på Sjælland, på Fyn eller i Jylland, skal der også være plads til den. Det synes jeg i hvert tilfælde er et problem. Hvis man vil bevare nogle naturmæssige og nogle kulturhistoriske værdier, som ikke er deciderede fredningsværdier, men bare har en værdi ud over det, som indeholdes i fredningsloven, må man også ha-